

и което, несъмнѣнно, може по подирѣ да послужи за примѣръ на сичкытѣ господжи: „Ако искате да бѫдете добрѣ услушани, драга моя, владайте ся тѣй, щото слугитѣ ви да ви слугувать на драго сърдце, а не за интересъ; да немыслѣтъ на парытѣ, които имъ давате, но на сладостътѣ, която нахождатъ да ви слугувать. Прѣкорвайте си, като кривицѣ, кога кажете прѣдъ тѣхъ нѣкоѧ опоритѣ думѣ, та да познаѣтъ отъ лицето ви и чрѣзъ думытѣ ви че сте имъ одѣлжени, когато си испълняватъ дѣлностътѣ; че съчувствувате на тѣхнѣтѣ злочестинѣ, на тѣхните болести и на тѣхните жалости. Ако слѣдввате съвѣтытѣ ми, слугитѣ ви ще ви иматъ като юди майки; ще ви почитатъ и ще повече обыччатъ да спечелятъ четири жълтици въ вашътѣ кѣщѣ, нежели осъмь при другого нѣкого.“ Ето, чеда мои, що думаше тази почитаема господжа на дѣщерѣ си, и тази господжица — дѣщера ѝ — бѣше ся толко използовала отъ уроцитетѣ на майки си, щото ся почиташе отъ сичкѣтѣ кѣщѣ. Тя секога думаше: „Моли ви направите туй.“ Тя имъ благодареше съ юдинъ сладѣкъ начинъ и за най-малките услуги, които ѝ тѣ правехъ задоволно; и когато трѣбваше да ги накара пакъ да ѹпслушатъ, тя го правеше безъ глъчињѣ, щото тѣ ся страхувахъ най-повече да не бы да ѝ въ нѣщо неугодѣтъ, а когато тя умрѣ, тѣ бѣхъ толко нажалени, също като че бѣхъ изгубили свое собствено чедо.

ГРОЗДАНА.

Хайде, драга моя пріятелко, азъ щѣ ся уприличѣ на тази господичинѣ, и щѣ бѫдѣ сладка и добра къмъ слугытѣ мя; но трудно ще ми бѫде, защо-